

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Peiter, Peter og Peer

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr05val-shoot-idm139748573863536/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Vandet, hvor det sover og voxer, til Storcken kan see det og hente det til en Menneske-Familie, som ønsker sig en sød lille En; men hvor sød eller ikke, beroer paa om den Lille har drukket af det klare Væld, eller om der er kommet Mudder og Ande-^[134] mad i Vrangstruben; det gjør saa jordisk. Storcken tager uden 5 Vrag den Første, han seer. En kommer i et godt Huus til mageløse Forældre, en Anden kommer til haarde Folk i stor Blendighed, det havde været meget bedre at blive i Mølledammen.

De Smaa huske slet ikke, hvad de drømte under Aakandebladet, hvor om Aftenen Frøerne sang for dem: »Koax, koax! 10 strax, strax!« det betyder i Menneske-Sproget: »Vil I nu see, I kanne sove og drømme!« De kunne heller ikke huske, i hvilken Blomst de først laae, eller hvorledes den duftede, og dog er der Noget hos dem, naar de blive voksne Mennesker, som siger: »den Blomst holde vi meest af!« og det er den, de laae i som 15 Luftbørn.

Storcken bliver en meget gammel Fugl, og altid giver han Agt paa, hvorledes det gaaer de Smaa, han har bragt, og hvorledes de skikke sig i Verden; han kan rigtignok ikke gjøre Noget for dem eller forandre deres Vilkaar, han har sin egen Familie at 20 sørge for, men han slipper dem aldrig af Tanke.

Jeg kjender en gammel, meget honnet Stork, som har store Forkundskaber og har hentet flere Smaa og veed deres Historie, hvori der altid er lidt Mudder og Andemaad fra Mølledammen. Jeg bad ham at fortælle en lille Løvnetsbeskrivelse af En af dem, 25 og saa sagde han, at jeg skulde faae tre for een fra *Peitersens* Huus.

Det var en særdeles net Familie, *Peitersens*; Manden var en af Byens to og tredive Mænd, og det var en Udmærkelse; han levede for de To og Tredive og gik *op i de To og Tredive. Her 30 kom Storcken og bragte en lille *Peiter*, det blev Barnet kaldt. Næste Aar kom Storcken igjen med En til, ham kaldte de *Peter*, og da den Tredie blev bragt, fik han Navnet *Peer*, thi i Navnens *Peiter-Peter-Peer* ligger Navnet *Peitersen*.

Det var altsaa tre Brødre, tre Stjernesrud, vuggede hver i sin ^[135] Blomst, lagt hen under Aakandebladet i Møllodammen og derfra af Storcken bragt til Familien *Peitersen*, hvis Huus ligger paa Hjørnet, hvor Du nok veed.

De voxte op i Krop og Tanke, og saa vilde de være Noget endnu mere end de to og tredive Mænd. 40

Peiter sagde, at han vilde være Røver. Han havde seet Kome-

10 om] en fejl A. 30 gik *op] kr, gik OA.